

Prva številka, z naslovom „Slovenský Sokol“, je izšla 15. julija. List izhaja vsak mesec; urednik je Karol Štiasný. „Telov. Jednota Sokol“ ima več nego 3200 udov. — Dva meseca pozneje je zborovalo žensko društvo „Živena“, ki ima 3500 udov. Zborovanje se je vršilo v New-Yorku, kjer biva na tisoče Slovakov. Meseca junija je bilo v mestu Hazleton, Pa., zborovanje „Pensilvanske Slovenske Rimsko- a Grecko katoličke Jednote“, ki šteje 7000 udov. Društvo ima svoje glasilo „Bratstvo“. — Veliko slovaško društvo je v Ameriki „Národný Slovenský Spolok“, ki ima 21.000 udov. Tekom meseca februarja, ko je „Nar. Slov. Spolok“ obhajal petnajstletnico svojega obstanka, je pristopilo k društvu 1500 novih udov. Glasilo društva je list „Amerikánsko-Slovenské Noviny.“ „Katolícká Slovenská Jednota“ je največje slovaško društvo v Ameriki in šteje 27.000 udov. K temu društvu pristopi vsak mesec nekoliko sto novih udov, tako da bo h koncu tega leta gotovo imelo že 30.000 udov. Društveni list je tednik „Jednota“. — V Pittsburgu izdaja tvrdka P. V. Rovnianek & Comp. dnevnik „Slovenský Denník“ na štirih velikih straneh in v New-Yorku izhaja dvakrat na teden „Slovák v Amerike“. V Pittsburgu pa izhaja tudi enkrat na mesec „Rarášek“, humoristični mesečnik na štirih velikih straneh.

Fr. Št.

Prvi slučaj v poljski književnosti. Poljaki dozdaj niso še imeli niti ene knjige, ki bi jo bil spisal kaj preprost kmet. Sedaj se je zgodil prvi slučaj te vrste: Jantek z Bugaja, mlad vaški pesnik, preprost kmet, je izdal zbirko pesni pod naslovom „Blade kwiaty z wiejskiej chaty“. Zbirka ima 123 strani in velja 3 krone; obsega 62 pesniških proizvodov, med katerimi so pesmi verske, domoljubne in erotične; razen tega se nahaja v knjigi tudi nekoliko basni in pripovedek. Knjiga je posvečena sloveči poljski pesnici Mariji Konopnickej in kaže lepo nadarjenost pisateljevo.

Seweryna Duchíńska. V 80. letu svoje starosti je v Parizu umrla odlična poljska pisateljica Sew. Duchíńska. Porodila se je leta 1825. v Košajcu in že v 16. letu se je omožila s Tomažem Pruszkom in po njegovi smrti l. 1864. se je omožila v Parizu s Frančiškom Duchíńskim, poljskim zgodovinarjem. — Na literarno polje je stopila pred 50 leti, v dōbi ko se poljski književnosti ni godilo baš najboljšo. Inteligenca je poljsko književnost prezirala, čitajoč večidel le knjige iz tujih književnosti, zlasti iz književnosti francoske, v kateri so se takrat lesketala imena: Balzac, Viktor Hugo, Sand, Dumas. Poljsko slovstvo takrat ni bilo ubogo, sijale so še znane tri zvezde na obzorju poljske književnosti, a Poljaki jih niso znali ceniti. V tem času je začela kopica navdušenih rodoljubov pod vodstvom Wójcickiega buditi zopet med poljskim občinstvom ljubezen do domačega slovstva, in k tej kopici je spadala tudi rajna S. Duchíńska. Težaven

je bil takrat položaj pisateljev, še težavnejši pa pisateljice. O ženskih pisateljicah so se širili razni epigrami in smešnice, ker Francozinja Sand je v tem času v slab glas pripravila vse ženstvo, ki se je pečalo s pisateljevanjem. V takih razmerah je Duchíńska začela svojo pisateljsko delavnost, in v nekoliko letih je vkljub vsem zaprekam postala priljubljena in spoštovana poljska pisateljica. Pisala je v verzih in v prozi najprej za mladino in pozneje tudi za odrastle. L. 1853. so izšli njeni zbrani spisi v 4 zvezkih.

Cvetoča galoa na lgu.

L. 1854. je Duchíńska izdala dva zvezka „Gawęd i powieści“, leto pozneje 4 zvezke „Powieści poetycznych“. Svojo pisateljsko spretnost je poizkušala tudi na dramatičnem polju, ali delo ji ni uspelo. Od leta 1856. se je pečala tudi z pedagogiko in je prevela ter izpopolnila delo Eichhoffa pod naslovom „Obraz literatury średniowiekowych ludów a mianowicie Słowian i Niemców“. Ustanovila je in nekoliko let urejevala časnik za mladino „Rozrywki dla młodocia-

nego wieku". Ko se je l. 1864. stalno naselila v Parizu, je prevajala marljivo iz francoskega, španskega in drugih romanskih jezikov njeni prevodi spadajo k najboljšim prevodom v poljski književnosti.

Józef Stanisław Wierzbicki, poljski lirik, obhaja letos petindvajsetletnico svoje pesniške delavnosti. — Rojen je bil 12. februarja 1853. v vasi Henrykovki na Podolu. V Kijevu je študiral najprej medicino, pozneje pravo. Svoje študije je končal l. 1880

čuvstva. Gledé na lepoto oblike je Wierzbicki posnemavec pesnika Asnyka, gledé na vsebino je popolnoma individualen ne posnemajoč nobenega izgleda.

Fr. Št.

☞

A. K. Griněvskij, ruski leposlovni pisatelj, je umrl začetkom julija. Po svojih gospodarskih študijah in po svoji leposlovni delavnosti je bil Griněvskij

ozko zvezan z ruskimi seljaki in zato je pisal tudi folkloristične študije. Izdal je izvrstno „Kmečko knjižnico“, zapustil je veliko gradiva za „Zgodovino ruskega tiska“, katero bodo njegovi literarni prijatelji uredili, izpopolnili in izdali.

Maloruski prevod Svetega pisma na Ruskem. D zdaj je bila raba maloruskega Sv. pisma na Ruskem prepovedana, četudi je bil prevod Sv. pisma v 37 drugih jezikih dovoljen. A kakor sedaj ruski listi poročajo, se bode v kratkem končalo pripravljeno delo za izdajo maloruskega prevoda Sv. pisma. Prevod Moračevskega vsled odloka Sv. sinoda popravlja poseben odbor pod vodstvom maloruskega škofa, primerjajoč ga k grškemu, hebrejskemu, latinskemu in staroslovenskemu tekstu. Prevod se bode tiskal v sinodalni tiskarni v Petrogradu na ta način, da bo zraven maloruskega prevoda natisnjen tudi tekst v cerkvenem staroslovenskem jeziku.

Koliko časnikov in časopisov izhaja na Ruskem. V Rusiji izhaja 1350 časnikov in časopisov in sicer: v Petrogradu jih izhaja 419, v Moskvi 155, in ostalih 776 v raznih drugih krajih. V Petrogradu se tiska v ruskem jeziku 398 časopisov, v francoskem 4, v

nemškem 6, v poljskem 1, v finskem 1, v letovskem 2, v hebrejskem 2, v staro-hebrejskem jeziku pa tudi 2. V Moskvi se tiskata od 155 časopisov v francoskem jeziku 2 lista, v nemškem 1.

Aleksander Petrovič Lukin. V Moskvi je umrl najstarejši sotrudenik „Ruskih Vedomosti“, časnikar in pisatelj A. P. Lukin. Rajni se je že v svojih mladih letih posvetil časnikarstvu in je ostal temu poklicu

CIGANI V PRAZNIŠKI OBLEKI.

Istega leta je izdal svoj prvi duševni proizvod, dramo „Z życia“. Potem je zaporedoma izdal dve pesniški zbirki (1882 in 1884), „Hanko“, „Zosio“, „Rajgradskega“, „Poezye“, „O brzasku“ (1898) in „Rapsody“ (1901). Sedaj se tiska Wierzbickega pesniška zbirka „Ku słońcu“; poleg tega pripravlja za tisk trilogijo „Dr. Humanus“ in obširno pesem „Atlantyda“. Pesmi Wierzbickega so polne globokih misli in iskrenega